

การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

PROPOSED OF PHYSICAL EDUCATION COURSE TO PROMOTE SPORTSMANSHIP OF UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS

นางสาวนิศาชล ภาวงศ์ *

Nisachon Pawong

อาจารย์ ดร.ภารดี ศรีสัต *

Paradee Srilad, Ph.D.

ผศ.ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ ***

Asst. Prof. Suthana Tingsabhat, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 525 คน แบ่งเป็น ครูพลศึกษา จำนวน 120 คน และผู้บริหารจำนวน 20 คน และนักเรียนจำนวน 385 คน โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้บริหารและครูพลศึกษาจำนวน 180 ชุด ได้กลับคืนมา 140 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 โดยเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 20 ชุด แบบสอบถามของครูพลศึกษา 120 ชุด และส่งแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 450 ชุด ได้กลับคืนมา 385 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.56 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของผู้บริหารและครูพลศึกษาเท่ากับ 0.73 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมของนักเรียนเท่ากับ 0.77 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพ ปัญหาโดยรวมพบว่า ผู้บริหารมีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และพบว่าครูพลศึกษามีสภาพ ปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนอกจากนี้พบว่านักเรียนมีสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา และการวัดและการประเมินผล

*นิสิตมหาบัณฑิตศึกษาศาสาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: nuch-archi@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: suthana.t@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

This research's purposes are as follows; 1) To study circumstances, problems, and needs of a Physical Education syllabus in order to reinforce good sportsmanship of senior high school students. 2.) To propose a physical education syllabus in order to reinforce good sportsmanship of senior high school students by having 525 from a administrators 20, Physical Education teachers 120 and upper secondary school student for 385 people. The researcher gave the examination to 180 administrators and physical education teachers. Received 140 questionnaires returned. The percentage of 77.78 and upper secondary school student for 385 people. The percentage of 85.56 form 450. The measurement used in the research is a survey of opinions and suggestions which is analyzed by the average deviation.

The result found that 1) Physical Education management in order to reinforce good sportsmanship consists of 4 aspects; expected learning objectives, a course syllabus planning, an activity arrangement, and learning measurement and evaluation. Overall problems found that managers have a problem at a moderate level. When each aspect is analyzed, the results come up with a course syllabus planning and learning measurement and evaluation are at a high level whereas the needs of every aspect are at a high level as well. Also, Physical Education teachers have overall problems level as moderate. When each aspect is analyzed, an activity arrangement and learning measurement and evaluation are at a high level whereas the needs of every aspect are at a high level. Besides, Students are found to have problems and needs in every aspect at a high level. 2) to purposed of physical education curriculum in order to reinforce good sportsmanship consists of objectives, a course structure, purposes of sportsmanship, activity tasks, learning media, syllabus management, an explanation of subjects, course syllabus, measurement and evaluation.

คำสำคัญ: การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา / การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม / กระบวนการทางพลศึกษาและกีฬา / การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่เสริมสร้างการมีน้ำใจนักกีฬา / น้ำใจนักกีฬา / ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา / การประเมินความต้องการจำเป็น

KEYWORDS: PROPOSED OF PHYSICAL EDUCATION COURSE / DEVELOPMENT OF ADDITIONAL SUBJECT / AN ARRANGEMENT OF PHYSICAL EDUCATION ACTIVITIES IN ORDER TO REINFORCE SPORTSMANSHIP / CHARACTERISTICS OF SPORTSMANSHIP / NEEDS ASSESSMENT

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากในด้านต่างๆและกำลังก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมล้วนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณมหาศาลผ่านโลกออนไลน์มาก ด้วยสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เด็กไทยมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย สังคมไทยเผชิญกับความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรมและมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ถึงแม้ประชาชนจะมีความรู้ที่เพิ่มขึ้น มีรายได้ที่สูงขึ้น แต่ก็ยังคงพบปัญหาแบบเดิม และยังพบปัญหาใหม่ๆเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และจากสถิติปัญหาในวัยรุ่นก็พบว่า วัยรุ่นมีปัญหากการใช้ยาเสพติด ปัญหากการทะเลาะวิวาท อาชญากรรม นอกจากนี้ในการแข่งขันกีฬาต่างๆในปัจจุบันจะมีการนำเสนอภาพหรือข่าวการทะเลาะวิวาทในสนามแข่งขันกีฬา การแสดงออกของกองเชียร์ที่ไม่เหมาะสม มีการใช้อาวุธทำร้าย

ร่างกาย การขว้างปาสิ่งของ การโห่ร้องเพราะไม่พอใจกับคำตัดสิน หรือแม้กระทั่งความไม่ยุติธรรมในการตัดสินของกรรมการออกมาให้เห็นในปัจจุบันอยู่บ่อยครั้ง นั้นแสดงให้เห็นว่าคุณธรรมในตัวบุคคลเสื่อมลง ไม่สนใจในความถูกต้อง และขาดการมีน้ำใจนักกีฬา

การศึกษาสำหรับเยาวชนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประชาชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

มาตรา 8 ระบุว่า การจัดการศึกษาให้ยึดหลักเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและต้องพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) และจากแนวคิดของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี สรุปลงได้ว่า ถ้าทุกคนขาดเสียซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬาแล้ว การปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็ยากที่จะพัฒนาหรือมีความมั่นคงอยู่ได้ ดังนั้น สนามกีฬาจึงเป็นสิ่งสำคัญในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการปกครองประเทศยังคงดำรงเจตนารมณ์ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาและวิกฤติการณ์ข้อขัดแย้งต่างๆของประเทศชาติ จำเป็นต้องป้องกัน และแก้ไขด้วย “การปฏิรูปการศึกษา”

การศึกษาสำหรับเยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากอยู่ในวัยแห่งการเรียนรู้สามารถรับรู้ และเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของสังคม การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาเยาวชนในด้าน การมีน้ำใจนักกีฬา และการประพฤติตนและเมื่อศึกษาถึงหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อศึกษาเกี่ยวกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีแล้วพบว่าในมาตรฐานที่ พ 3.2 ระบุว่า รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุทธิภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่ในการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ครูผู้สอนยังไม่เน้นเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาแก่ผู้เรียน มักจะมุ่งเน้นให้เด็ก ได้มีส่วนร่วม ได้เคลื่อนไหว เน้นทักษะการเล่นกีฬามากเกินไป แต่ไม่ได้เน้นให้เด็กเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะปลูกฝังให้เด็กเติบโตเป็นคนพลเมืองที่ดีของสังคม หลักสูตรรายวิชาพลศึกษามักมองข้ามความสำคัญเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จะต้องปลูกฝังให้กับเด็กนักเรียนซึ่งในวิชาพลศึกษาจะสามารถส่งเสริมการมีน้ำใจนักกีฬาได้ชัดเจนมากที่สุด (อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553)

ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวไกลมากขึ้น การมีบทบาทของครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องล้วนมีความสำคัญในการแสดงออกถึงศักยภาพของสถานศึกษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โรงเรียนจะต้องมีแนวทางที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาที่มีบทบาทในการชี้แนะแนวทางในการจัดการศึกษาและประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน

รายวิชาพลศึกษานั้นเป็นวิชาที่มุ่งเพื่อให้เด็กนักเรียนมีความเป็นคนที่มีสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นคือการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการทั้งใน 1) ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ดี 2) ด้านทักษะเบื้องต้นของการเคลื่อนไหวและทักษะการกีฬาเพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถเล่นกีฬาในเวลาว่างได้ตาม

อรรถาพของตนเอง 3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวและทักษะการกีฬาต่างๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถออกกำลังกายและเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย 4) ด้านคุณธรรม เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจนักกีฬา และ 5) ด้านเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆไปใช้เล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) วิชาพลศึกษานอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว วิชาพลศึกษาและกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย (เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี, 2524 อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550)

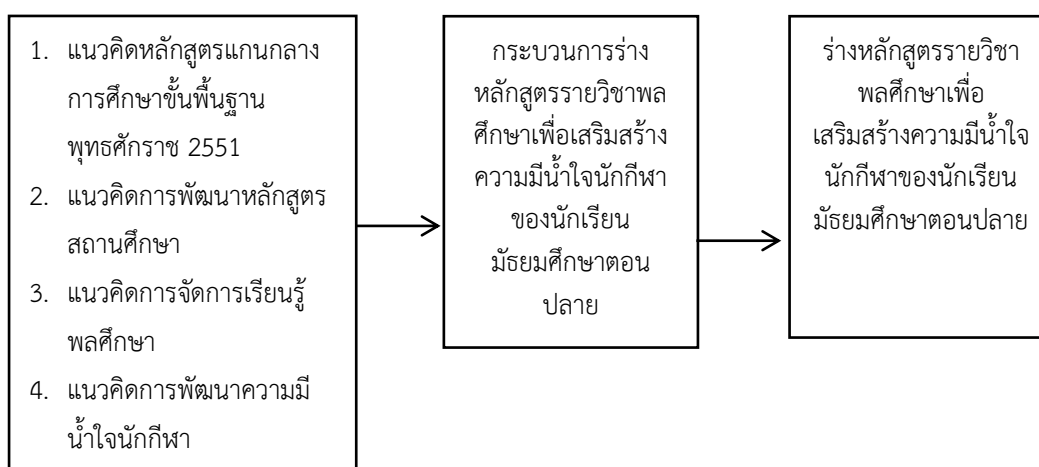
วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณลักษณะที่เกิดจากน้ำใจของผู้เล่นกีฬาหรือนักกีฬาโดยแท้ คือในการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการเล่นกีฬา คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนานนั้นเป็นการเล่นกีฬาเพื่อความเข้าใจกัน ความร่วมมือกัน ความเห็นอกเห็นใจกัน สามัคคีกลมเกลียวกัน น้ำใจนักกีฬานั้นเป็นสิ่งที่ต้องการเป็นอย่างยิ่งของสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือการทำงานก็ตาม ล้วนจะต้องเล่นหรือทำงานกันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งสิ้น น้ำใจนักกีฬานั้นมิได้หมายความว่า เล่นกีฬาแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องประกอบไปถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความเคารพกฎกติกา การรู้จักหน้าที่ การเคารพหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ต่างหากคือน้ำใจนักกีฬาที่แท้จริง ดังนั้นการมีน้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีและตระหนักถึงความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาเพราะน้ำใจนักกีฬาไม่ได้มีอยู่ในเฉพาะคนที่เล่นกีฬาเท่านั้น บุคคลอื่นทั่วไปก็สามารถแสดงถึงคามมีน้ำใจนักกีฬาได้ ไม่ว่าจะเป็นการให้เกียรติผู้อื่น การเคารพซึ่งกันและกัน น้ำใจนักกีฬา เป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ข้อหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล (สุพนิต อิทธิวุฒิ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้ระบุไว้ว่า ได้มุ่งหวังให้การเล่นกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจนักกีฬาและคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบกับมีองค์ความรู้ด้านการกีฬา อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจและสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ดังนั้นบุคลากรในสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องทำหน้าที่ในการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา การมีคุณธรรมจริยธรรม ดังที่เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ได้กล่าวถึงความหมายของการพลศึกษาและการศึกษาว่า “การพลศึกษาและการศึกษาคือการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยปลูกฝังสันดานอันดีและสร้างความเจริญเติบโตให้แก่เด็ก”

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการการมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผ่านมา พบว่า มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาและการมีน้ำใจนักกีฬา ดังเช่น ชาญวิทย์ สร้อยคำ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ เรื่องฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2559) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมทางกายสำหรับนักเรียนในประเทศไทย ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และชาญชัย ยมดิษฐ์ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สุพนิต อิทธิวุฒิ (2555) ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 เป็นต้น และจากสภาพปัญหาและความสำคัญ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและสภาพสังคม ซึ่งตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สถานศึกษาสามารถ

เพิ่มเติมรายวิชาได้ตามความถนัด ความสนใจของนักเรียน ให้สอดคล้องกับสภาพชุมชนและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองโดยเน้นการปฏิบัติให้นักเรียนเกิดน้ำใจนักกีฬา ตระหนักถึงความสำคัญ ของการมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาในการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจ นักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันและสามารถ นำไปใช้ในโรงเรียนต่างๆเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้กิจกรรมการสอนพลศึกษาเป็น สื่อกลางเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย มีกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 1.1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 1.2) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 525 คน โดยแบ่งเป็น 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 9,904 โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน นันทวัน วงษ์ประเสริฐ, 2556) มาคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 384 คน ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด ได้กลับคืนมา 385 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.56

2) ผู้บริหารและครูพลศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ผู้วิจัยได้ส่แบบสอบถาม จำนวน 180 ชุด ได้กลับคืนมา 140 ชุด โดยแบ่งเป็น ผู้บริหาร 20 ชุด ครูพลศึกษา 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.78

ขั้นที่ 2 การดำเนินการนำเสนอหลักสูตร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยวิจัยและพัฒนา มีดังนี้

2.1 การกำหนดแบบแผนการการนำเสนอหลักสูตรสถานศึกษา

2.1.1 การนำเสนอหลักสูตรสถานศึกษา

1) นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ พร้อมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการร่างโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของสาระน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา การวัดและการประเมินผล

2) ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร เป็นการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของหลักสูตรโดยตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร

2.1.2 การประเมินคุณภาพหลักสูตร

1) ใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการประเมินคุณภาพหลักสูตร โดยสนทนาในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร และการพัฒนาคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาโดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2.1.2 นำประเด็นสนทนากลุ่มมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 การติดต่อประสานงานในการหาคุณภาพหลักสูตร

2.2.1 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) จบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านสุขศึกษาและพลศึกษาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- 2) จบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีรายละเอียด 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็น

สภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ของผู้บริหาร

สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล

จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 4 ด้านซึ่งผู้วิจัยสามารถนำเสนอแนวทางในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนควรมุ่งเน้นพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรมการมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาและหลักการปรัชญาทางพลศึกษา โดยแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ควรให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ ความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม เจตคติ การปฏิบัติ

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ครูผู้สอนควรมีวิธีการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนสอนใน 1 ภาคเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยหมวดหมู่เกี่ยวกับ ทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา คุณธรรมจริยธรรม และควรจัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนทั้ง 5 ด้านมากที่สุดและอาจจะมีวิธีการจัดเนื้อหาสาระที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาและกระบวนการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ควรเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก รูปธรรมสู่นามธรรม

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิเช่น การเผชิญสถานการณ์ การใช้กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีทักษะการแสดงออกและเห็นถึงความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาในบทบาทต่างๆ

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ มีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลควรมีความชัดเจน มีการประชุมครูผู้สอนเพื่อหาแนวทางการวัดและประเมินผลร่วมกัน และจะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ไม่ควรเน้นการวัดประเมินผลเพื่อตัดสิน ครูควรประเมินจากการร่วมกิจกรรม และนอกจากครูเป็นผู้ประเมินแล้ว อาจให้นักเรียนประเมินตนเอง หรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ร่วมประเมินด้วย

ผลจากการสนทนากลุ่ม (FOCUS GROUP) สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

ทำให้เกิดความคิดที่หลากหลายในรูปแบบที่สังเคราะห์ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ช่วยปรับปรุงส่วนต่างๆ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากกลุ่มที่หลากหลายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา ได้เสนอรูปแบบการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา โดยได้มุ่งเน้นที่การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นสำคัญ โดยให้ปรับในด้าน 1) วัตถุประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา ให้ครอบคลุมในด้านอื่นๆ นอกจากด้าน คุณธรรม จริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้นและลดการสอนแบบบรรยาย ให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการสะท้อนความคิดหรือความคิดรวบยอดในเรื่องน้ำใจนักกีฬา 3) ด้านการวัดและประเมินผลควรมีการประเมินให้ครบทั้ง 5 ด้านและระบุเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน 4) ปรับปรุงโครงสร้างรายวิชาให้มีความชัดเจนมากขึ้นในแต่ละสัปดาห์

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายใน 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสำรวจสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3. ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4. ด้านวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้บริหาร พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมาก ยกเว้นในเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา พบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนได้ยึดตามหลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้สรุปไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีการตั้งจุดประสงค์ของการรู้ตามหลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะให้ให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการหรือมีการเรียนรู้ครอบคลุมในพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการใช้ส่วนต่างๆ 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านการมีคุณธรรมประจำตัว 5) ด้านเจตคติ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ดังที่ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน , 2550) ที่กล่าวว่า ทางด้านพลศึกษาและการกีฬานั้น ท่านเชื่อว่านอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว การพลศึกษาและการกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของครูพลศึกษาพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักการสอนพลศึกษา พบว่ามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนได้ยึดตามหลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้สรุปไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีการตั้งจุดประสงค์ของการรู้ตามหลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะให้ให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการหรือมีการเรียนรู้ครอบคลุมในพฤติกรรมทุกๆด้านทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการใช้ส่วนต่างๆ 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านการมีคุณธรรมประจำตัว 5) ด้านเจตคติ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ดังที่ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวว่า ทางด้านพลศึกษาและการกีฬานั้น ท่านเชื่อว่านอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้ว การพลศึกษาและการกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ อาจเป็นเพราะว่าในการเรียนพลศึกษาในแต่ละ

คาบครูผู้สอนไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนให้ผู้เรียนได้ทราบซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้สรุปไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีการตั้งจุดประสงค์ของการรู้ตามหลักการและปรัชญาของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น กระบวนการเรียนการสอนควรจะให้ให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการหรือมีการเรียนรู้ครอบคลุมในพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านทักษะการใช้ส่วนต่างๆ 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านการมีคุณธรรมประจำตัว 5) ด้านเจตคติ และความต้องการจำเป็น อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่กล่าวว่า การกำหนดวัตถุประสงค์เป็นการช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจได้มากยิ่งขึ้นทั้งนี้เพราะการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ไว้นั้น ทำให้นักเรียน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครองของนักเรียนได้ทราบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า กระบวนการสอนวิชาพลศึกษานั้นได้มีผลต่อนักเรียนในด้านไหนอย่างไร ทำให้ทุกคนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงบทบาทและความสำคัญของการพลศึกษาที่แท้จริงได้ดียิ่งขึ้น

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของผู้บริหารพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ดนัย ดวงกุ่มเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอนและแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ เจ้าพระยารัตนธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทนต์, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า การพลศึกษาและการกีฬานั้นเป็นการศึกษาอีกด้านหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความสามัคคี เป็นต้น ซึ่งแนวความคิดดังกล่าว ตรงกับแนวคิดของด้านพลศึกษาและการกีฬาในปัจจุบันที่ว่า การพลศึกษา คือกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องมีเนื้อหาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา เช่น วิธีการแสดงออกถึงการมีน้ำใจนักกีฬามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ดนัย ดวงกุ่มเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอนและแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า การพลศึกษาและการกีฬานั้นเป็นการศึกษาอีกด้านหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความสามัคคีเป็นต้น ซึ่งแนวความคิดดังกล่าว ตรงกับแนวคิดของด้านพลศึกษาและการกีฬาในปัจจุบันที่ว่า การพลศึกษา คือกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา

ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อร่าม เสียนขุนทด (2533) ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มี ต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอน ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหา ในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือครูต้องสอน เน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาในทุกด้านทั้งในด้านสมรรถภาพทางกายด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่างๆ ด้วยตนเอง

ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้บริหาร พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องครูผู้สอนใช้สื่อในการเสริมสร้าง การมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีน้ำใจนักกีฬามีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังที่ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวว่า ทางด้านพลศึกษาและการกีฬานั้น ท่านเชื่อว่านอกจากจะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายแล้วการพลศึกษาและการกีฬาจะช่วยบ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูพลศึกษาพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (2514, อ้างถึงใน วิโรจน์ วงษ์ทน, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า ในการเล่นหรือทำอะไรก็ตาม ควรพยายามให้ผู้เล่นได้รักษากติกาของการเล่นให้มากที่สุด เพื่อจะได้ฝึกให้เขาเหล่านั้น ไม่เป็นผู้เห็นแก่ตัว นอกจากนั้นการเล่นนั้นควรจะให้ผู้เล่นมีความอดทน รู้จักวิธีเล่นอย่างถูกต้อง มีใจกว้างขวาง รู้จักสามารถควบคุมตนเองได้ไม่หลงระเห็จไปกับผลของการเล่น จนเกินไปและควรฝึกให้เขาเหล่านั้นยอมรับในผลของการเล่น ถึงเวลาชนะก็ทำตัวให้สมกับเป็นผู้ชนะ ที่สำคัญเมื่อถึงเวลาแพ้ก็ต้องฝึกหัดให้เขาเหล่านั้นรู้จักพ่ายแพ้เป็น และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อ

เสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531, อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2553) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และทุกคนได้มีโอกาสได้รับการฝึกทักษะทางสังคม ได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมงานซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการปฏิบัติงานจริงในชีวิตจริงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยประสบการณ์ตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคม

ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ กับผลวิจัยของ อร่าม เสียนขุนทด (2533) ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอน ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน ครูพลศึกษาเห็นว่า ปัญหา ในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คือครูต้องสอน เน้นเฉพาะทักษะ เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มาก ทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และความต้องการจำเป็น อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาในทุกๆด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้บริหาร พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพ ปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรานุวัฒน์ ชุมชัง (2551) ที่ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า สภาพการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาที่มีการปฏิบัติในด้านต่างๆ โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วิธีการวัดและประเมินผลด้านที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านทักษะ และความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษา คือการประมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนแล้วก็นำผลของพัฒนาการที่วัดได้มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้น

ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาพบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ศรานุวัฒน์ ชุมชัง (2551) ที่ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า สภาพการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาที่มีการปฏิบัติในด้านต่างๆ โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วิธีการวัดและประเมินผลด้านที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านทักษะ และความต้องการจำเป็นพบว่า อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษา คือการประมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนแล้วก็นำผลของพัฒนาการ

ที่วัดได้มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพ ปัญหาในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ศรานวุฒินันท์ ชุมชัง (2551) ที่ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูพลศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความรู้ และด้านคุณธรรมจริยธรรม ส่วนด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย และความต้องการจำเป็น อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ ที่กล่าวว่า พฤติกรรมบางอย่างที่ต้องวัดเพื่อให้คะแนนนักเรียน เช่น พฤติกรรมด้านคุณธรรมที่เกี่ยวกับการมีน้ำใจนักกีฬา การมีระเบียบวินัย การเป็นผู้เล่นและการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี หรือพฤติกรรมด้านเจตคติที่เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย แต่พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะเป็นนามธรรมไม่สามารถวัดผลและให้คะแนนได้นั้นจะกระทำได้ด้วยการใช้ระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการสังเกต พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนในสภาพการณ์จริงนั้นๆ

ประเด็นที่ 2 เพื่อนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากที่กล่าวมาทั้งหมดในประเด็นที่ 1 สามารถ นำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา มีดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและตระหนักถึงการเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม โดยมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข 2) โครงสร้างรายวิชาโครงสร้างรายวิชาได้กำหนดให้ช่วงชั้นที่ 4 โดยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬาควรส่งเสริมผู้เรียนให้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตระหนักและเห็นคุณค่าของความมีน้ำใจนักกีฬา 4) กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมน้ำใจนักกีฬา จะใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติและเรียนรู้จากสถานการณ์ที่จะเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนได้ดีที่สุดและนักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย เช่น การบรรยาย การสาธิต การเล่นเกม การใช้คำถาม สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง กรณีตัวอย่างและกรณีศึกษา 5) สื่อการเรียน/แหล่งเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬาได้อย่างชัดเจน อาทิ ใบความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬา รูปภาพสถานการณ์ที่แสดงถึงน้ำใจนักกีฬาในบทบาทต่างๆเพื่อให้นักเรียนมองเห็นภาพและเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น 6) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรประเมินเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนและใช้การประเมินที่หลากหลาย และครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน อาทิ ใช้แบบสังเกต ใช้แบบวัดความรู้ แบบทดสอบทักษะ 7) การจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องน้ำใจนักกีฬา สามารถอธิบายเรื่องน้ำใจนักกีฬาได้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน 8) คำอธิบายรายวิชา ควรระบุสิ่งที่นักเรียนจะได้จากการเรียนรายวิชาน้ำใจนักกีฬา 9) ประมวลรายวิชา ควรระบุรายละเอียดของเนื้อหาสาระของรายวิชาในการจัดการเรียนการสอนตลอด 1 ภาคการศึกษา ให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้ระบุไว้ว่า ได้มุ่งหวังให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจนักกีฬาและคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบกับมีองค์ความรู้ด้านการกีฬา อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจและสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2560-2564)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอจากผลการวิจัย

1.1 ในการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยควรทำแบบสอบถามให้มีความน่าสนใจ ไม่ดูเยอะจนเกินไปและติดตามแบบสอบถามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้แบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการ

1.2 การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของผู้เรียนแต่ละโรงเรียน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาสำหรับโรงเรียนของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ใช้โปรแกรมสุขภาพควบคู่กับการฝึกด้วยแรงต้านโดยใช้น้ำหนักตัวในการแก้ไขปัญหานั้นๆ

2.2 ใช้องค์ประกอบอื่นของโปรแกรมสุขภาพควบคู่กับการฝึกด้วยแรงต้านโดยใช้น้ำหนักตัว

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2560-2564*.

กรุงเทพมหานคร: องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ชาญวิทย์ สร้อยคำ. (2557). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพเรื่องฟุตบอล สำหรับ

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 6(1), 128-142.

ดนัย ดวงกุ่มเมศร์. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่าง*

มีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

ดุขุภบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร

ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2554). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. *วารสาร*

ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 2(2), 275-286.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีการสอน และการวัดเพื่อ*

ประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

วิโรจน์ วงทน. (2550). *น้ำใจนักกีฬากับเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี*. กรุงเทพมหานคร: Knowledge

Center

- ศรานวัฒน์ ชุ่มซัง. (2551). สภาพและปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียน ของครูพลศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้
ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุพนิต อธิวุฒิ. (2555). คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่ม
สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผน 12
ของประเทศ. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.พ.
- อภิวัฒน์ จั่วลำหิน. (2553). การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนา
จริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- อร่าม เสียนขุนทด. (2533). ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มี ต่อพฤติกรรม
สอนพลศึกษา ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา. กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.